

sungtechnischen Arbeiten in Kertasi, beides Objekte aus der Römerzeit, durchgeführt.

Gegenwärtig besitzt das Tschechoslowakische Ägyptologische Institut 6 interne und eine Reihe externer Mitarbeiter. Es entfaltet seine Tätigkeit nicht nur auf dem eigenen, traditionellen Gebiete der Ägyptologie — Philologie, Paläographie, Geschichte und Archäologie — sondern auch auf dem Gebiete verwandter Disziplinen, wie Studium der altägyptischen Architektur, Geschichte der Nilsschiffahrt, alte arabische Architektur, arabische literarische Denkwürdigkeiten und ägyptischer Dialekt der arabischen Sprache sowie neueste Geschichte Ägyptens und auch ägyptische Anthropologie.

Auf diesem Gebiete wurde im vergangenen Jahre in Zusammenarbeit mit dem Biologischen Institut der medizinischen Fakultät der Karls-Universität in Plzeň, mit dem Lehrstuhl für Ethnographie an der philosophischen Fakultät der Karls-Universität in Praha und dem Anthropologischen Institut der Palacky-Universität in Olomouc ein grundlegend notwendiges Untersuchungsinstrumentarium zusammengestellt und in dem Gebäude des Institutes in Kairo ein Raum für Laboratoriumsarbeiten bereitgestellt. Während der Dauer der Expedition führte der Referent eine Sammlung der zugänglichen anthropologischen Literatur über Ägypten und die angrenzenden Gebiete durch, besuchte anthropologische Arbeitsstätten und Sammlungen und arbeitete an Fotodokumentation. In Zusammenarbeit mit dem ägyptischen Denkmalsdienste wurde das Studium des historischen anthropologischen Materials aus der Begräbnisstätte in Tura bei Kairo eingeleitet. Der erste Schritt zum Studium der zeitgenössischen Population war die Untersuchung erwachsener Männer aus Abusir in Mittelägypten und aus Kuft in Oberägypten. Einzelne der archäologischen Funde aus der Mastaba in Abusir werden auch vom anthropologischen Gesichtspunkte ausgewertet.

Auch in die weitere Tätigkeit des Institutes, in welcher nunmehr zeitlich streng begrenzte Aufgaben in Nubien überwiegen, wurden anthropologische Themen cingereiht.

Evžen Strohal, *Prabs.*

SOUČASNÝ STAV ANTROPOLOGIE V EGYPTĚ.

The Egyptian Anthropology Today.

Během svého několikaměsíčního pobytu ve Sjednocené arabské republice v roce 1961 jsem měl příležitost navštívit řadu institucí se vztahem k antropologii a seznámit se tak se současným stavem tohoto vědního oboru.

Pro současného egyptskou antropologii je charakteristické, že přes velké revoluční změny v politické, ekonomické a sociální orientaci země v roce 1952 nedošlo k převrácení jejího plynulého historického vývoje, nýbrž naopak, zlepšily se současně podmínky jejího rozvoje.

Hlavní badatelské a pedagogické centrum představuje tradičně Anatomický ústav Lékařské fakulty Káhirské university (Department of Anatomy at the Cairo University, Sharia Kasr el-Aini, Cairo). Jeho přednostou a zároveň nejvýznamnějším egyptským antropologem je profesor dr. Ahmed Mhamud El-Batrawi. Rodák z Kesny v provincii Menúfia v Deltě (1902); v roce 1926 absolvoval lékařskou fakultu v Káhiře. Vedle své poprvé vysokoškolské praxe v Oddělení veřejného zdravotnictví pracoval trvale v Anatomickém ústavu, nejprve jako demonstrátor a od roku 1928 jako asistent významného anatomu a antropologa, prof. dr. D. E. Derryho. Veden tímto známým badatelem v historické antropologii Egypta získal brzy potřebné znalosti a hluboký zájem o studium historického vývoje staroegyptské populace. V letech 1929–1934 se zúčastnil druhé archeologické expedice do Núbie, vedené prof. dr. W. B. Emerym, jejímž cílem byl výzkum archeologických objektů, ohrožených zatopením při druhém zvyšování Asuánské přehrady. Pracoval jako lékař expedice a zpracovával antropologický materiál jednotlivých núbijských kultur, vyjma období křesťanského a arabského. Výsledkem práce je jeho velká publikace (1935), druhý základní kámen pro poznání antropologie Núbie, důstojné pokračování díla G. E. Smitha a F. Wood-Jonesa (1910) z doby první núbijské expedice. V postgraduálním studiu antropologie pokračoval profesor Batrawi v letech 1935 až 1940 v Londýně, kde se přiklonil k biometrické škole G. M. Moranta a získal další vědecký gradus doktora filozofie z antropologie. Svou syntetickou práci o plemenné historii Egypta a Núbie vydává brzy po skon-

čení války (1946) a toto dílo zůstane dlouho závazným pro všechny další badatele v egyptské antropologii. Poskytuje základní informace o vývoji populace v jedné z nejdůležitějších zemí lidské historie. Profesor Batrawi pokračoval po návratu do vlasti ve své práci na anatomickém ústavu a průběžně zpracovával nálezy z archeologických výzkumů (Sakkára, Théby, Dachšúr). V roce 1949 byl jmenován řádným profesorem anatomie na Káhirské universitě. Ačkoli mu značně přibylo organizačních a pedagogických povinností, neustal ve své vědecké práci. Byl spoluorganizátorem arabsko-polské antropologické expedice 1958/59 i druhé v roce 1962 a účastník se redakce společných publikací. Za své zásluhy v tomto směru byl 19. února 1962 slavnostně jmenován čestným členem Polské antropologické společnosti. Vedle toho je členem četných dalších zahraničních vědeckých společností a zúčastňuje se mezinárodních antropologických a anatomických sjezdů. Také loňská expedice Čs. egyptologického ústavu KU navázala přátelský styk s profesorem Batrawim a jeho pracovistěm a vděčí mu za odbornou i technickou pomoc.

Anatomický ústav má tři starší asistenty, tzv. lektory a 6 mladších asistentů, tzv. demonstrátorů, graduovaných bakalářů mediciny nebo chirurgie, kteří se připravují k doktorátu. Z nich se Ali Bahieddin Abdallah zúčastnil jako antropolog druhé arabsko-polské expedice 1962, ostatní pracují v anatomii a embryologii (E. Habib, A. Soliman, R. Shehata).

Anatomický ústav je umístěn v zastaralém komplexu budov teoretických ústavů, děkanátu a několika klinik mezi rušnou třídou Kasr el-Aini a nábřežím Nilu. Má velkou prostornou pitevnou a posluchárnou, rozlehlu studovnu, jejíž galerie jsou zařízeny jako trvalé anatomické muzeum, a řadu oddělených pracoven přednosti, lektorů a demonstrátorů. Užívané přístroje jsou většinou starších typů. K ústavu patří podzemní osteologický sklad, v němž je umístěn soubor lebek z různých předdynastických nalezišť, především větší soubor z Badári, dále materiál z dynastického pohřebiště v Sakkáře, v němž je početně zastoupena 1. dynastie, méně 2.–3. a 5.–6. dynastie. Núbie je reprezentována soubory z archaickeho období, z Nové říše, období mezoitického a skupiny X. Nejmladší materiál pochází z pohřebiště z 8.–11. století ve Fustátu (staré Káhiře). Některé série dosud nebyly publikovány a jsou průběžně zpracovávány. V budoucnosti se má Anatomický ústav a řada dalších teoretických ústavů přestěhovat na protilehlý ostrov Róda, kde již stojí komplexy nových pavilonů řady klinik lékařské fakulty.

I když na zbyvajících třech egyptských universitách jsou všeude anatomické ústavy, antropologii se tu zatím nikdo nezabývá.

Druhou významnou instituci, na které je zastoupena antropologie, je Národní výzkumné středisko SAR (National Research Center of the U. A. R., Sharia Tahrir, Cairo-Dokki). Ředitelem tohoto rozsáhlého vědeckého pracoviště je prof. dr. Ahmed Riad Toutry. Výzkumné středisko vzniklo po reorganizaci v roce 1956 a jeho úkolem je základní vědecký výzkum ve vlastních laboratořích a pracovních sekci chemie, fysiky, zemědělství a mediciny. Vedle toho spolupracuje s dalšími institucemi a provádí vědeckou a technickou dokumentaci. V čele lékařské sekce stojí vedoucí výzkumné jednotky potravin a výživy prof. dr. Ali Hassana provádí také terénní výzkumy stavu výživy egyptské populace (např. na Sinaji) a tak se dostává do úzkého kontaktu s antropologií. Vedle toho je však v rámci lékařské sekce ustavena samostatná výzkumná jednotka antropologie, kterou vede profesor Batrawi. Tato instituce byla partnerem polských antropologů při společných výzkumných kampaních. Antropologická jednotka je teprve v růstu. Pociťuje zvláště nedostatek mladých kádrov. Důsledkem dosud trvajícího liberalismu v lékařské praxi je snaha drtivé většiny absolventů věnovat se praktickým oborům a získat co nejdříve oprávnění k výkonu soukromé praxe. Ačkoli Polská akademie věd nabídlá Egyptu opakováně dvě stipendijní místa v oboru antropologie, nebyla dosud vyřešena otázka účasti ani jednoho z navržených lékařů.

Antropologii se dále zabýval prof. dr. M. Mitali, profesor zeměpisu na alexandrijské universitě. Vydal velmi cennou práci o antropologii západních oáz (Dachla, Charga, Farafra, Bahářija, Siwa). V roce 1947 provedl výzkum několika obcí v súdánské části Núbie, na jehož publikaci odborná veřejnost dosud čeká. Také dr. Abbas Ammar, autor významné práce o antropologii a sérologii provincie Šarkija v Deltě, se v poslední době odmlčel.

Antropologický materiál je v Egyptě shromážděn v řadě dalších institucí. Především proslulé Egyptské museum (Egyptian Museum, Midan Tahrir, Cairo), jehož ředitelem je dr. Viktor Griggs, má ve zvláštní výstavní místnosti v prvním patře vystaven

soubor asi 30 velmi dobře zachovaných mumií faraónů a jejich manželek, většinou z doby 18.–20. dynastie (mj. Setchi I. a Ramesse II.). Další múmie a lebky jsou uskladněny v podzemí musea.

Také v jednotlivých skladech egyptského Památkového odboru (Department of Antiquities, ředitel dr. Anwar Shukri, vedoucí oddělení vykopávek dr. Rachid Noweir) jsou deponovány ostěologické materiály, např. v Sakkáře, Heluánu, Tuře atd. Velká část jich dosud není zpracována, část je obtížně přístupná.

Nedostatek egyptských antropologů poněkud vyrovňává spolupráce zahraničních odborníků. V roce 1952 pracovala v Egyptě a Súdánu výprava amerického antropologa H. Fielda, která výšetřila současné populace na Sinaji (beduín a kmeny evropského původu Džebelje), dále domorodé obyvatelstvo z obcí Tamija a Fidimin ve Fajjúmu a arabské i núbijské obyvatelstvo obce Abká v súdánské části Núbie. Vedle toho byl sebrán i menší kostrový materiál.

Od roku 1958 se začala rozvíjet plodná spolupráce polsko-arabská. První společné expedice se zúčastnilo 11 polských a 9 egyptských pracovníků, kteří výšetřili celkem 2125 osob z pobřežní oblasti severozápadního Egypta (okolí Marsa Matrú) a z pouštní oázy Síwa. Druhá expedice na jaře 1962 za účasti 4 polských a 6 egyptských pracovníků zachytily 4 významně odlišné skupiny obyvatelstva Fajjúmu (zemědělec, rybáře, beduín a měšťany) a dělníky z dvou továren v provincii Behéra v západní Deltě. Vedle toho pracovali v Egyptě jednotliví polští antropologové. Mgr. H. Stolarczyk (Lódź) výšetřil velké série studentů káhirské univerzity. Materiál zpracovával také prof. dr. I. Michałski (Lódź), který publikoval i významnou práci o plemenném složení současných Egyptanů podle materiálu Z e j m o - Z e j m i s e z Edfu v horním Egyptě, sebraného před druhou světovou válkou. Dr. A. Wierciński (Varšava) se věnuje systematicky souborům předdynastického a raně dynastického kostrového materiálu. Z nových souborů zpracovaly z předdynastického pohřebiště ve Wádí Digla v Deltě a z Meádi u Káhiry a z pohřebiště I. dynastie v Heluánu. Prostudoval také ptolemajsko-římský materiál z oázy Síwa a zaujal stanovisko k některým teoretickým problémům egyptské antropologie. V roce 1960 pracoval jako lékař při archeologických výzkumech polské Stanice středomořské archeologie v Káhire (ředitel prof. dr. K. Michałowski) na lokalitě Dábód v Núbii dr. W. Szawkowski (Bialystok). Při této příležitosti výšetřil soubor dělníků z Luxoru a několik Núbijců. Prof. dr. T. Dzierżaykra - Rogalski (Bialystok) zahájil zpracování prvních odborně vykopaných pozůstatků Arabů z pohřebiště z XII.–XIV. a ze XVII. století na Kom el-Díkká v Alexandrii.

Od roku 1960 se soustředilo úsilí četných egyptských i zahraničních archeologických, epigrafických i stavebně-inženýrských výprav do Núbie, která bude do roku 1967 úplně zaplavena jezerem nově budované Vysoké přehrady u Asuánu. Některé výpravy přitom měly možnost získat i antropologický materiál, např. rakouská, které se zúčastnil doc. dr. W. Egger (Vídeň), z rozsáhlého pohřebiště v Sajály. Americká expedice pátrala na vyšších nilských terasách po pozůstatcích pleistocénního člověka. Jejím členem byl také dr. R. Solecki.

Také expedice Čs. egyptologického ústavu KU v roce 1961 zahájila v Egyptě antropologický výzkum. Bylo započato se zpracováváním kostrového materiálu z výkopu dr. Racheda Noweira v Tuře el-Asmant a vedle toho byla výšetřena řada egyptských venkovánů, především obyvatel středoegyptské obce Abusír (asi 15 km na jih od Káhiry) a hornoegyptského Kuftu (v okolí Luxoru).

SUMMARY.

During the several-month stay in the United Arab Republic I. took the opportunity to visit some institutions related to the anthropology and gain a lot of information about the development of this scientific branch.

It is mainly the Department of Anatomy at the Cairo University, the director of which is Prof. Dr. Ahmed Mahmoud El-Batrawi, where a great activity in anthropology is carried out. Prof. Batrawi is the author of most important recent works concerning historical anthropology of Egypt. In the storehouse of the Institute valuable skeletal material from famous archaeological sites is preserved.

The top scientific institution, the National Research Center of the U. A. R., directed by Prof. Dr. Ahmed Riad Tourky, contains in its Medical Department (chief Prof. Dr. Ali Hassan) also an Anthropological Unit. It co-operates with the Polish Anthropological Expeditions. Some anthropological aspects are included also in the work of the Nutrition and Food Unit.

Anthropological material is kept in further institutions, e. g. in Egyptian Museum or in several storehouses of the Department of Antiquities. Some of foreign scientific expeditions work in the field of anthropology (American, Polish, Austrian, Czechoslovak etc.).

I would like to express my sincere thanks to Prof. dr. Ahmed Mahmoud el-Batrawi and his collaborators, to Prof. Dr. Ahmed Riad Tourky and Prof. Dr. Ali Hassan, to the Director of the Department of Antiquities Dr. Anwar Shuri as well as to the Director of Excavations of the same Department Dr. Rachid Noweir for precious informations and the great help in my work in Egypt.

LITERATURA.

- AMMAR, ABBAS M. (1944): *The People of Sharquiya*, vol. I. a II. Cairo.
- BATRAWI, A. M. (1935): Report on the Human Remains. *Mission archéologique de Nubie 1929–1934*. Cairo.
- BATRAWI, A. M. (1936): Comments on the Gonads of some European Migrants Collected in East Africa Immediately before their Spring Departure. *The Ibis*.
- BATRAWI, A. M. (1946): The Racial History of Egypt and Nubia. Part I., The Craniology of Lower Nubia from Predynastic Times to the Sixth Century A. D., *The Journal of the Royal Anthropol. Inst.*, vol. 75: 81–101.
- BATRAWI, A. M. (1946): The Racial History of Egypt and Nubia. Part II., The Racial Relationships of the Ancient and Modern Populations of Egypt and Nubia. *The Journal of the Royal Anthropol. Inst.*, vol. 76: 131–156.
- BATRAWI, A. M. (1947): A Study of a First Dynasty Series of Egyptian Skulls from Saqqara and of an Eleventh Dynasty Series from Thebes. In collaboration with Dr. G. M. Morant. *Biometrika* vol. 34, parts I. a II.
- BATRAWI, A. M. (1947): The Pyramid Studies. Season 1945–1946. Anatomical Reports. *Annales du Service des Antiquités de l'Égypte*, tome 47: 97–111.
- BATRAWI, A. M. (1948): The Pyramid Studies. A Small Mummy from the Pyramid of Dahshure. Anatomical Report. *Annales du Service des Antiquités de l'Égypte*, tome 48: 585–609.
- BATRAWI, A. M. (1948): Report on the Anatomical Remains Recovered from the Tombs of Akhet-Heten and Path-Irou-ka and a Comment on the Statues of Akhet-Heten. *Annales du Service des Antiquités de l'Égypte*, tome 48: 487–503.
- BATRAWI, A. M. (1950): The Ka-Nefer and An-En. Ies Families. *Annales du Service des Antiquités de l'Égypte*, tome 50: 477–499.
- BATRAWI, A. M. (1958): Man Among Living Creatures. Cairo. (In Arabic.)
- DZIERŻYKRAY-ROGALSKI, T. (1962): Sprawozdanie z drugiej arabsko-polskiej wyprawy antropologicznej. Człowiek w czasie i przestrz. 5: 55–66.
- DZIERŻYKRAY-ROGALSKI, T. (1962): Sprawozdanie z wstępnych badań kości ludzkich z dwóch nekropolii arabskich w Alexandrii. Człowiek w czasie i przestrz. 5: 83–88.
- FIELD, H. (1952): Contributions to the Anthropology of the Faïum, Sinai, Sudan, Kenya. *Univ. of California Press, Berkeley*.
- HABIB, E. (1960): The Development and Structure of the Skull in the Otter Shrew (*Potamogale Velox*) and a Comparison with that in Other Mammals. *Philosoph. Transact. of the Zoological Society, London*.
- HABIB, E. (1962): Chondrocranium of a 34 mm Crown Rump Length Human Embryo. D. Jacobson's Organ and Nasal Floor Cartilage. *Journ. of Gynaec. and Obstetrics, Cairo*, Jan 62.
- HABIB, E. (1962): A Case of Otocephaly with Incomplete Cycloria. *Journ. of Gynaec. and Obstetrics, Cairo*, Jan. 62.
- HABIB, E. (v tisku — in print): Chondrocranium of a 34 mm Crown/Rump Length Human Embryo. A) The Whole Chondrocranium. B) The Auditory Capsule. C) The Nasal Capsule. *Journ. of Egypt. Med. Assoc.*

HABIB, E. and SOLIMAN, A. (1956): A Case of a Monster with Sympodia and Lobster-Claw Hand. *Journ. of Egypt. Med. Assoc.*, vol. 39.

HABIB, E. and SOLIMAN, A. (1956): A Curious Accessory Flexor of the Toes. *Journ. of Egypt. Med. Assoc.*, vol. 39.

MICHALSKI, I. (1960): Typy antropologiczne Egiptu. *Człowiek w czasie i przestrz.* 3: 192–203.

MITWALLI, M. (1943, 1947): The Populations of Egyptian Oases. *Bull. of Royal. Geographical Soc. of Egypt, Cairo, tome 19:* 109–138, 289–312.

Publications of the Joint Arabic-Polish Anthropological Expedition 1958'59. Part I. 1961.

SHEHATA, R. (1960): A Comparative Study of the Urinary Bladder and Intramural Portion of the Ureter. *Kasr El-Aini Journal of Surgery*, vol. 1-3: 517–543.

SOLIMAN, A. (1956): A Comparative Study of the Female Genital System of Mammalia. (M. D. Thesis - manuscript.)

WIERCIŃSKI, A. (1958): Introductory Remarks Concerning the Anthropology of Ancient Egypt. *Bullet. Soc. de Géogr. d'Égypte*, tome 31: 73–84.

WIERCIŃSKI, A. (1959): Badania antropologiczne starożytnych czaszek z oazy Siwah. *Człowiek w czasie i przestrz.* 2: 185–190.

WIERCIŃSKI, A. (1962): Report on human crania recovered at the Maádi cemetery. *Anthropologie, Brno*, 1: 38–48.

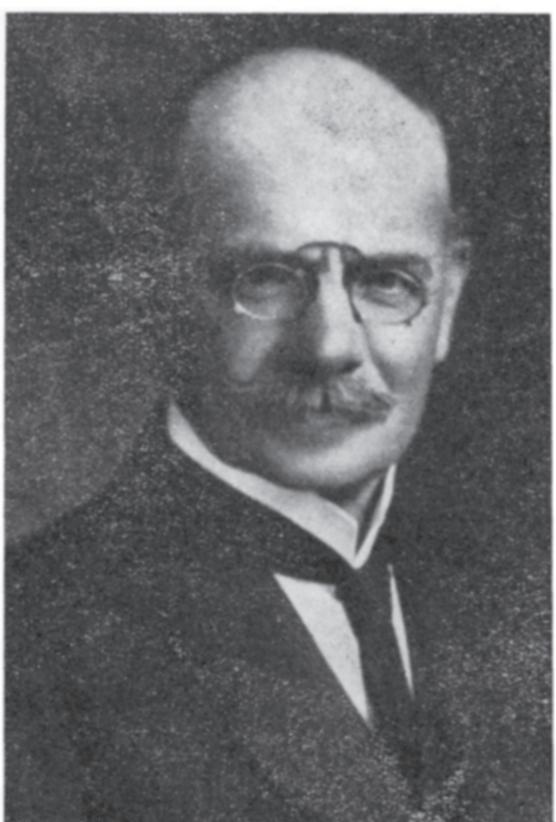
WIERCIŃSKI, A. (1963): Report on human crania recovered at Wadi Digla cemetery. *Anthropologie, Brno*, 2.

WOKROJ, F. (1960): Práce Spojené polsko-arabské antropologické expedice v Egyptě. *Zpravodaj Anthropol. společ.* 13: 16–19.

Evžen Strouhal, Praha.

ŽIVOT A DÍLO JINDŘICHA MATIEGKY. K STOLETÉMU VÝROČÍ JEHO NAROZENIN.

31. března 1962 bylo tomu sto let, co se v Benešově u Prahy narodil zakladatel naší antropologie Jindřich Matiegka. V Benešově prožil jen nejranější dobu svého dětství a již obecnou

Prof. dr. Jindřich Matiegka,
nar. 31. 3. 1862 - Benešov — † 4. 8. 1941 - Mělník.

školu navštěvoval v Litoměřicích. Když jeho otec, okresní soudce, byl přeložen k vrchnímu soudu do Prahy, mohl Matiegka studovat gymnázium a později lékařskou fakultu v Praze. Studoval na malostranském gymnasiu a na jeho budoucí vysokoškolské vzděláni měl vliv jeho strýc Bedřich Matiegka, známý lékař, který v šedesátých letech stál v popředí společenského života na Malé Straně. Jindřich Matiegka studoval s velkým úspěchem a v dvacetipěti letech dosáhl lékařského gradu na Karlově univerzitě. Potom po určité době vykonával lékařskou praxi v Lovosicích. Jeho chot Marie, rozená Stránská, pocházela z Mělníka, a tak až do konce života se stal Matiegkovi Mělník druhým domovem. Matiegka měl jedinou dceru Ludmilu, která studovala historii a publikovala několik významných prací z egyptologie. Jejím úmrtím v roce 1960 úplně vymřela rodina Matiegkova.

Matiegka brzo zanechal venkovské praxe, protože se chtěl věnovat vědě, a přestěhoval se do Prahy. Přijal místo v pražských městských službách jako okresní lékař v Holešovicích a později lékař městského fyzikátu. V Praze při své vědecké činnosti se seznámil s prvním docentem prehistorické archeologie Luborem Niederlem. Na radu Niederlova připravil Matiegka antropologické oddělení na Národopisné výstavě. Lubor Niederle byl též habilitován z antropologie, ale dohodl se s Matiegkou, že bude pracovat vědecky v prehistorické archeologii a jemu ponechá volné pracovní pole ve fyzické antropologii. V roce 1897 habilitoval se Matiegka z antropologie a demografie na filosofické fakultě. Jako habilitační spis podal práci „*Vzrůst, vývin, tělesné vlastnosti a zdravotní poměry mládeže královského blavína města Prahy*“, uveřejněnou v Rozpravách České akademie, II. tř. roč. VI, č. 17, 1897.

Docentura nedávala v té době Matiegkovi existenční základnu a proto roku 1898 přešel do služeb Zemského výboru království českého a stal se zdravotním inspektorem a později zdravotním radou. Teprve v roce 1908 byl jmenován mimořádným profesorem antropologie a demografie na Karlově universitě, a to na filosofické fakultě. Oddalování jmenování řádným profesorem za Rakouska bylo způsobeno tím, že v celé monarchii nebylo tak úspěšného antropologa jako byl Matiegka a Vídeň si nepřála, aby Praha měla prvé místo ve vědě o člověku. Teprve krátce před koncem první světové války byl Matiegka jmenován řádným profesorem. Později dosáhl všech akademických funkcí, a to v roce 1921/22 děkanátu na přírodněvědecké fakultě a v roce 1929/30 zastával úrad rektora Karlovy university. Matiegkovi se dostalo mnoho uznání doma i v cizině. Byl členem mnoha domácích i zahraničních vědeckých společností. V roce 1932 byl mu udělen za velké zásluhy o antropologii na Karlově universitě čestný doktorát přírodních věd.

Matiegka měl zájem o antropologii již při studiu lékařství. Jako medik exhumoval kostry z pozdní doby slovanské z Mělníka u Berouna. Kromě antropologie měl také zálibu v archeologii a sám za svého působení v Lovosicích nashromáždil archeologickou sbírku, kterou věnoval Národnímu muzeu. Z jeho zájmu o pozůstatky hmotné kultury obyvatelstva na našem území vyplynul zájem o tělesný vzhled nositelů téhoto kultur, zájem o etnogenesi našeho národa, o vývin tělesných vlastností a o antropologické složení našeho lidu.

Nejprve to byl zájem o kostrové pozůstatky. Matiegka prostudoval bohatý kostrový materiál našich kostnic a již v roce 1891 vydal spis, který je citován dosud v antropologické literatuře „*Crania Bohemica*“. Spis pojednává o lebkách z VI.–XII. století. Později v Rozpravách České akademie v roce 1893 publikoval „*Lebky české z XVI. století*“, tř. II., roč. II., č. 22. Kostnice v Čechách poskytly Matiegkovi materiál k další práci, uveřejněné v roce 1896 v Rozpravách České akademie „*Zkoumání kostí a lebek českých z kostnic venkovských*“. Matiegka nezůstával jen u pouhých popisů kostrových materiálů, jeho cílem bylo objasnit vznik našeho národa, jak o tom svědčí spis, který výšel v roce 1917 v Památkách archeologických XXIX, č. 2., „*Ethnogenie českého národa na základě archeologickém a antropologickém*“. Tyto práce pronikly i do ciziny. Ve Spojených státech ve zprávách Smithsonian Institution, Report for 1919 byla uveřejněna Matiegkova práce „*The Origin und Beginnings of Czechoslovak People*“. V řešení etnogenetických otázek měl Matiegka důsledné historické stanovisko. Byl prvním historikem tělesného vývoje československého národa od nejstarších dob.

Životním dílem Matiegkům je zpracování klasického nálezu kostrových pozůstatků z Předmostí na Moravě, které jejich objevitel K. J. Maška po celý život neměl možnost vědecky zpracovat. Maška odevzdal Matiegkovi k vědeckému zpracování nález společného rodinného hrobu předmostských lovčů mamutů,